

MEDITATIE

Behoefte aan Gods Geest (1)

“Neem Uw Heilige Geest niet van mij.”

Psalm 51 : 13b

Op onderstaande preek heb ik een opmerkelijke reactie gekregen. Deze zomer hield een echtpaar me tijdens een wandeling aan. Ze weten dat ik dominee ben en als we elkaar tegenkomen maken we een praatje. We hebben pas een preek gehoord over de Heilige Geest waarover we nog veel nagepraat hebben, vertelden ze me. We vonden dat altijd moeilijk, de Heilige Geest, maar wat die dominee zei over de Heilige Geest en de doop, daar hadden we veel aan. Ik wist dat ze me een paar weken eerder over de Heilige Geest hadden horen preken naar aanleiding van wat David daarover zegt in Psalm 51. Het bleek dezelfde preek te zijn, maar het feit dat ik het was die die preek had gehouden was uit beider geheugen verdwenen, wat des te verwonderlijker was omdat ze me kenden.

Als de boodschap is geland kan de prediker uit het zicht verdwijnen. Zoals in Handelingen over de kamerling wordt verteld. Nadat hij het evangelie gehoord had en hij zich had laten dopen, zag hij Filippus, die hem de goede tijding had gebracht, niet meer, 'want hij reisde zijn weg met

blijdschap', lezen we (Hand. 8:39). Een betere ontvangst voor je preek kun je je als prediker niet wensen.

Het is wel heel bijzonder, wat David hier bidt: 'Neem Uw Heilige Geest niet van mij'. Hebt u dat ooit wel eens aan God gevraagd? Ja: 'Geef mij Uw Geest' hebben we misschien wel eens gebeden, als we troost of leiding nodig hadden. Dat durven we wel. Maar 'Neem Uw Heilige Geest niet van mij'... Om dat te kunnen bidden moet je er wel zeker van zijn dat je de Geest van God hébt en juist op dat punt twijfelen velen. Het is vaak zo leeg bij ons van binnen.

Maar David bidt het: 'Neem Uw Heilige Geest niet van mij'. En hij had er reden toe, nadat hij zich meester had gemaakt van de vrouw van een van zijn officieren en haar man had laten sneuvelen. Daarmee had hij niet alleen groot onrecht gedaan, maar ook Gods Naam te schande gemaakt, de Naam van de God die Israël zijn geboden had gegeven: Gij zult niet doodslaan, gij zult niet echtbreken, de God die David had uitgekozen om als koning zijn volk voor te

gaan in het doen van de geboden.

En nu staat hij daar als overtreder van die geboden – naakt voor God en mensen – en bidt om genade: ‘Wees mij genadig, o God, om Uw goedheid en Uw trouw. Wis mijn misdaden uit, want groot is Uw ontferming’ (vs. 3). Want hoe groot zijn misdaden ook zijn, David twijfelt niet aan Gods genade.

De genade van de God van Israël, die zijn volk dwars door alles heen trouw was gebleven, die – hoe ver ze soms ook van Hem afgeweken waren – ze hadden andere goden gediend, waarvan ze méér verwachtten – –, de God die zijn volk ondanks dat alles trouw was gebleven, die zou toch ook David om zijn zonde niet verstoten, al verdiende hij straf en zou hij

Uit de inhoud

De ‘r’ is weer in de maand. We hebben warme zomerse dagen gehad. Door de klimaatveranderingen is er ook in meerdere opzichten schade geleden. Het is twee maanden geleden dat het laatste nummer verscheen. Nu beginnen we met een nieuwe jaargang van ons blad. Wel vindt u enkele vervolgartikelen, maar die zijn op zichzelf goed leesbaar. We wensen u veel goede overdenking van Gods Woord toe.

We mogen een nieuw bestuurslid in ons midden verwelkomen. Het is ds. J.C. den Ouden, predikant in de Hersteld Hervormde Kerk te Sint Maartensdijk. We heten hem hartelijk welkom en we hopen door “pennevruchten” van zijn hand gezegend te worden.

Ds. J.P. Boiten

de consequenties van zijn daden moeten aanvaarden: eeuwige onvrede in zijn gezin en huis (2 Sam. 12:10).

Maar de God van Israël is een God van trouw, wist David, ook van trouw aan zondaren. Daarom bidt hij vrijmoedig om genade: ‘Wees mij genadig, o God, want U bent trouw.’ David staat voor het heiligdom als hij deze psalm bidt, de plek waar God te midden van zijn volk wilde wonen, de Heilige, die Israël zijn geboden gegeven had en die hen er ook aan hield. Niet alleen David, iedere Israëliet voelde zich klein worden als hij naderde tot het heiligdom.

Maar als hij dan de offers op het altaar zag branden dat voor het heiligdom stond, dan wist hij: die branden daar in mijn plaats, ik, zondaar, mag voor Gods aangezicht leven, en dat zag David nu ook. Daarom durft hij om genade te bidden, erop te hopen, er ook op te vertrouwen dat God hem genadig is. Dat mogen wij doen met het offer dat Jezus voor ons bracht voor ogen, hoe erg we het ook gemaakt hebben. Al hadden we het erger gemaakt dan David. Hij laat ons om Jezus’ wil niet los, al dragen we de consequenties van onze daden, want zondigen is nooit goedkoop.

David voelt zich vuil na alles wat hij gedaan heeft. Als hij ziet hoe de priesters zich wassen met water uit het wasvat dat bij het heiligdom staat, voordat ze met hun dienst beginnen, zou hij zelf ook wel gewassen willen worden. ‘Was mij schoon van mijn ongerechtigheden’, bidt hij (vs. 4), want hij wil weer met schone handen voor God staan.

Ook de woorden ‘ontzondig mij met hysop’ (vs. 9) wijzen daarop. Hysopstengels en -bladeren werden als kwast gebruikt om reinigingswater mee te sprenkelen op iemand die melaats was geweest (Lev. 14) of met een dode in aanraking was gekomen (Num. 19). Zo kon men, gezuiverd van onreinheid, weer voor de levende God

verschijnen. Dat wil David nu ook, ondanks dat hij weet dat God hem niet van zich zal stoten.

Hij wil weer de vreugde van het loflied meebelevén, dat de zangers aanhieven als de offers waren gebracht. Hij wil weer blij kunnen meezingen zoals hij altijd had gedaan. Zo is deze psalm een indrukwekkend gebed van een zondaar die voor Gods aangezicht staat en zich overgeeft aan zijn genade.

David wilde dat dat gebed ook gezongen zou worden door de zangers die bij het heiligdom stonden. 'Voor de koorleider' staat erboven. David wilde dat iedere gelovige via de psalm kon horen hoe hij na de grote misstappen die hij had begaan gebeden had. Hij wilde ook dat iedereen deze psalm mee zou bidden en zich biddend zou toevertrouwen aan Gods genade, ook als men het niet zo erg gemaakt had als hij. Je zou er een soort aanmoediging in kunnen zien, zoals de apostel Paulus later kon zeggen: als er voor mij, de 'grootste van de zondaren' ontferming is, dan is die er zeker voor jullie (1 Tim. 1:15, 16). Dat kan ons dan weer aanmoedigen om naast David te gaan staan en niet al te diep op hem neer te kijken. Voor God leven we immers allemaal van genade.

Midden in de psalm bidt David dan: 'Neem Uw Heilige Geest niet van mij.' Een opvallend gebed dat ons – zoals ik aan het begin al zei – aan het denken kan zetten. Wie bidt: 'Neem Uw Heilige Geest niet van mij', moet ervan overtuigd zijn dat hij de Heilige Geest ontvangen hééft. Die moet daar zo van overtuigd zijn dat hij, al heeft hij alles fout gedaan wat hij maar fout kon doen, toch durft te bidden: 'Neem Uw Heilige Geest niet van mij.' Dat betekent dus dat David ervan overtuigd is dat hij de Heilige Geest ontvangen heeft en dat het ergste wat hem kan overkomen is dat die Geest van hem weggenomen zou worden.

Misschien denken we stilletjes als we David zo horen bidden: Hoe wist hij dat zo zeker, dat hij de Geest ontvangen had? Misschien wou je dat je dat ook zo zeker wist dat je zo tot God kon bidden. Waar haalde David die zekerheid vandaan?

Het was begonnen toen hij nog een jongen was, op de dag dat hij, bij de schaapskudde van zijn vader vandaan, onverwacht naar huis werd geroepen. Er was een profeet, een man van God, gekomen, die hem wilde zien en met hem wilde spreken (1 Sam. 16).

De man had hem aangekeken en een hoorn gepakt die als een kruikje gebruikt werd en uit die hoorn had hij heerlijk geurende zalfolie over hem heen gegoten, een olie van een zo verkwikkende en opwekkende geur dat hij het zijn leven lang niet meer zou vergeten. Het was een heel bijzonder olie geweest, waar alleen koningen mee mochten worden overgoten, of anderen, zoals priesters en profeten, die door God tot een bijzondere taak werden geroepen.

Voor David was het een teken dat hij tot koning geroepen was, en dat God hem zou helpen, als het zover was, de taak waartoe hij was geroepen te vervullen. Hoe dat zou gaan gebeuren was toen nog allerminst duidelijk. Immers Israël had al een koning: Saul, en die had nog de volle macht. David kon enkel terug naar zijn schapen gaan en afwachten wat er zou gaan gebeuren.

Maar de gedachte dat God hem tot iets bijzonders geroepen had bleef, als was er voor het oog niets veranderd. De gedachte dat hij ooit koning van Israël zou worden zou hem nooit meer verlaten. Het was de Geest van God die die gedachte bij hem levend hield vanaf het moment dat de profeet hem met de heilige olie had overgoten.

Lexmond, dr. J. van Eck

De genade Gods niet tevergeefs (4).

“En wij als medearbeidende, bidden u ook, dat gij de genade Gods niet tevergeefs mocht ontvangen hebben.”

2 Korinthe 6 : 1

Vervolg : wat moet gij verstaan onder de genade Gods.

Doch ge vertelt me dat ge zulk een koud, dood en goddeloos hart hebt. Ik antwoord, indien gij terstond tot de Heere Jezus komt, zo zal Hij de Heilige Geest op u uitstorten en u een nieuw hart geven en gij zult een nieuw schepsel worden.

Heden zet ik de slechtsten onder u vergeving en vrede en onsterfelijkheid voor zonder geld en zonder prijs. Ik zeg u niet, dat ge moet weggaan en heiligen worden en een nieuw leven moet gaan leiden, alvorens gij deze zegeningen kunt ontvangen. Ik doe een beroep op u om terstond terug te keren met al uw zonden op u en ze te leggen voor de voeten van uw Heiland en zij zullen vergeven worden. Ik ken geen uitzonderingen; want ik ben zowel tot de één als tot de ander gezonden. Ik heb bevel gekregen om u allen uit te nodigen tot het feestmaal van mijn Meester. En wat uw karakter in de afgelopen tijd ook mocht geweest zijn, hoe gedachteloos en goddeloos u ook geweest bent, ik ben gelast u aan te zeggen dat alles zal vergeven en vergeten worden zo gij vertrouwt in Jezus' Naam.

Hier is brood voor de hongerige, en water voor de dorstige; en genezende balsem voor de gewonde, en rust voor de vermoeide; licht voor degenen die in duisternis zitten; en leven voor degenen die dood zijn; rijkdommen voor degenen die arm zijn, vreugde voor degenen die treuren. Christus' dierbaar bloed zal iedere zonde wegwassen, Christus' gerechtigheid zal de uwe zijn. Keert weder tot Jezus gij allen, die in deze vergadering verre van Hem zijt. Oud of jong, hoog of laag, rijk of arm. Of ge nu slaapt in volkomen zorgeloosheid, of ge praat, als bedriegelijke hypocrieten, of ge nu eigengerechtig zijt, vormelijke farizeeën, of ge nu koude en harteloze toehoorders der waarheid zijt, of ge nu ellendige versmaders zijt van de nauwe weg, keert weder tot Jezus. Ik bid het u, want Hij heeft u vrijgekocht. Welke vrucht hebt ge in het leven dat gij thans leidt? Ge zijt niet werkelijk gelukkig. Ge beeft bij de gedachte aan het oordeel. Keert weder tot Jezus en gij zult welkom geheten worden.

J.C. Ryle (1816 - 1900), bisschop in de Anglicaanse kerk, uit : “Komt tot Mij”.

Als een gespeend kind (13)

“Mijn ziel is als een gespeend kind in mij”

Psalm 131: 2

Dit is het voedsel waarvan de gespeende ziel moet leven:

Wordt uw ziel door God gespeend? Dan rust er een dubbele plicht op u: A.Prijs de Heere, roem de rijkdommen van Zijn genade omdat Hij uw hart uit de wereld geroepen en getrokken heeft. In Genesis 21 : 8 staat : “Het kind werd groot, en werd gespeend; toen maakte Abraham een grote maaltijd op de dag, als Izak gespeend werd.” Er staat niet dat het kind geboren was en Abraham een maaltijd maakte. Eigenlijk was dat niet zo'n geschikt moment, omdat de moeder toen zwak was en pijn leed. Er wordt evenmin gezegd dat het kind werd besneden en Abraham een maaltijd maakte. Toen had het kind namelijk pijn en verdriet. Maar het kind 'werd gespeend' en Abraham 'maakte een grote maaltijd'. Dit lijkt een gepast moment, omdat toen de vader, de moeder en het kind allemaal blij konden zijn. Er lag ongetwijfeld een verborgenheid besloten in deze feestmaaltijd van Abraham. Welke? Wel, dat was deze verborgenheid: gelovigen, die het zaad van Abraham zijn, moeten zich in de Heere verblijden als de ziel geestelijk geworden is en gespeend is van vleselijke verlangens. Het is een grote weldaad om de wereld te

hebben en er toch van gespeend te zijn, om de wereld te bezitten terwijl de wereld ons hart niet bezit.

Het is gemakkelijk te belijden dat we van de wereld gespeend zijn, als we maar weinig van de wereld genieten. Gewoonlijk hebben armen veel aan te merken op rijkdommen en grootheid. . de een zegt : “ik zou niet in hun omstandigheden willen verkeren”. Een ander zegt : “Ik zou niet aan hun verzoeken willen blootstaan, ondanks alles wat ze bezitten.” Een derde zegt : “Ik zou niet van dezelfde dingen als zij rekenschap willen geven, want ze zijn niet alleen voornaam, maar ook trots, hoogmoedig en hebberig.” Zo benijden de armen gewoonlijk de rijken.

Boven alles leven, terwijl we alles genieten, is echter de grootste weldaad in de wereld. O, wat is het een weldaad, als we nergens grootheid in zien dan in de grote God, als we alleen heiligheid schoon vinden, slechts heerlijkheid in Christus zien en alleen Gods dienst goed achten. Hoe weinigen kunnen door aardse grootheid heen dit vooruitzicht zien. Daarom worden niet vele wijzen , niet vele machtigen, niet vele edelen geroepen (1 Korinthe 1 : 26).

Mattheüs Meade, uit : 'In stilheid en vertrouwen.'

Hebt goede moed, ik heb de wereld overwonnen

“Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld zult gij verdrukking hebben; maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen”.

Johannes 16 : 33

De gelovige is op twee plaatsen en heeft twee levens. In de tekst worden die twee plaatsen genoemd: ‘In Mij’ en ‘in de wereld’. Het beste leven van de gelovige is ‘met Christus verborgen in God’. Dit is zijn nieuwe leven, zijn geestelijk leven, zijn onvergankelijk leven, zijn eeuwige leven. Wees blij, beste lezer, als u in Christus bent en de voorrechten geniet die daaraan verbonden zijn. Jezus zegt : “In Mij zult u vrede hebben”. Stel u niet tevreden zonder dat. U hebt daarop genaderecht door uw gemeenschap met de Vrededorst. Omdat u in Christus bent, die uw leven is, is uw leven altijd veilig en behoort u altijd gerust te zijn. Uw grootste belangen zijn altijd verzekerd, want zij zijn gewaarborgd door het verbond waarvan Jezus de Borg is. Uw schat, uw eeuwig deel wordt door Hem in de hemel voor u bewaard, waar mot noch roest zijn, noch dieven kunnen doordringen. Heb daarom goede moed. Wees rustig en gelukkig, want u bent in Christus geborgen. Hij heeft gezegd : “In Mij zult y vrede hebben.”

Met smart wordt u echter gewaar dat u nóg een leven leeft. U woont midden tussen zondige mensen, of, zoals de tekst het noemt, ‘in de wereld’. Ik hoef hierover niet uit te weiden.

Beste vriend, elke keer wanneer u uw zaken of dagelijks werk doet, merkt u waarschijnlijk aan de goddeloze taal van wereldse mensen at u zich midden in een wereld bevindt die in het boze ligt. Zelfs

teruggetrokken in de beslotenheid van uw gezin zijn er nog dingen waaraan u merkt, dat u ‘in de wereld’ bent: een wereld van zonde en zorg. En dat terwijl iedereen in het gezin genade ontvangen heeft en gelovig is geworden. U bent nog niet in de hemel. Verbeeld u dat dan ook niet. Het ziet er slecht uit voor de zeeman die verwacht dat de zee even onbeweeglijk zal zijn als het vasteland. De zee is en blijft de zee. Zo is de wereld en blijft de wereld, zolang u er in verkeert.

De Heiland waarschuwt de Zijnen : “In de wereld zult gij verdrukking hebben.” Dat wil zeggen: uw toestand zal nu en dan even onaangenaam zijn als die van de tarwe onder de dorsvlegel. Vele slagen van de vlegel zijn nodig om uw kaf van uw koren te scheiden. En daarom, zo lang u in deze wereld bent, blijft u op de dorsvloer. Het Griekse woord dat wij in onze Bijbel vinden, thlipsis, betekent : drukking, kwelling, benauwing .Bij tijden moet u benauwd worden terwijl u in deze wereld bent, hoewel niet altijd in gelijke mate, want God geeft sommigen van de Zijnen hier beneden al veel rust. Maar dat is geen uitvloeisel van de wereld, maar veelmeer een bijzondere gave van God. “In de wereld zult gij verdrukking hebben” is een even zekere regel als deze, da u in Christus vrede zult hebben.

Uit: “Hebt goede moed” van C.H. Spurgeon

Hoe ik iets kan betekenen voor mensen met psychische klachten (1)

Lijden

Welke lezer van dit artikel kreeg nog nooit te maken met psychisch lijden, hetzij in eigen leven, hetzij in andermans leven? De vraag stellen is hem beantwoorden. Als christenen weten we dat we leven in een wereld die onophoudelijk kreunt en steunt onder de gevolgen van de zondeval. Paulus hoort in Romeinen 8 de hele schepping zuchten. Lijden ging ook de allerheiligsten van Gods kinderen niet voorbij. Denk aan Job en Paulus. Denk aan Heman uit Psalm 88. Wie heeft meer geleden dan de Heere Jezus ...? Zijn lijden was een heel bijzonder lijden. Het was in de plaats van. Het opende bovendien rijke perspectieven en ontsloot een bron van troost. Een middeleeuwse dichter was vastberaden zich te "vertroosten in Jesu lijden groot". Hij was niet de enige. Vanwege Zijn lijden gaat het lijden voor Jezus' gelovigen voorbij. Paulus spreekt zelfs van een lichte verdrukking, als hij het afzet tegen de eeuwige heerlijkheid die Gods kinderen wacht (II Kor. 4: 17).

Godloochenaars spreken honend van "opium van het volk". Het volk dat bij God hoort, Hem lief heeft en Hem verlangt te dienen, weet ondertussen wel beter. Maar hier - in dit bestaan - is er nog lijden. Veel lijden. Soms maakt het de omstanders stil. Nog meer als zij mogen zien hoe iemand zijn kruis opneemt en het Jezus nadraagt.

Kruisdragen

Er is fysiek lijden, ofwel lichamenlijk lijden en psychisch lijden. Het laatste drukt dikwijls ook een stempel op ons lichamenlijk welzijn. Er kan spierspanning optreden, buikpijn, kortademigheid et cetera. Maar het

omgekeerde gebeurt eveneens. Chronische lichamenlijke pijnen raken je psychische conditie. Ze laten je gemoedstoestand niet ongemoeid. Er is immers een nauwe relatie tussen lichaam en geest. Het valt niet te ontkennen dat geest en lichaam invloed op elkaar uitoefenen. Het is een genade van God om goedsmoeds te zijn. "In de grootste smarten, blijven onze harten in de Heere gerust", zingen we met de rijmpsalm, 33. Dat betekent niet dat we het kruis ook altijd vrolijk achter Christus aandragen. In de Bijbel horen we kinderen van God klagen onder het kruis. Dat de Heere lijden kan gebruiken om een mens bij Hem te brengen en om het geloof te stalen is iets anders. Daarvan lezen we mooie voorbeelden bij Thomas Brooks, "Ik ben verstomd. Over de slaande hand van God" en bij de bekende Schotse predikant Thomas Boston (1676-1732) in "Het kromme in het levenslot". Boston had geen gemakkelijke weg te gaan. Hij schreef dit boek na vele zorgen en beproevingen die hem troffen. Zijn gezondheid was niet sterk. Zijn vrouw leed aan depressies. Samen verloren zij zes kinderen. Hoe waar is wat Brooks schrijft: "Wordt Gods hand niet gezien in de verdrukking, dan zal het hart zich onder de slagen alleen maar ergeren en tekeer gaan." Verderop schrijft hij in genoemd boek: "Onder Gods kastijdende hand was Davids grootste zorg de Heere vrij te spreken van onrechtvaardigheid."

Loutering

Lijden is een woord dat we in de Bijbel voortdurend tegenkomen. In het bijzonder met het oog op verdrukking die gelovigen

ondervinden als volgelingen van de Heere Jezus. “Wij moeten door vele verdrukkingen ingaan”, lezen we in Handelingen 14: 22. Lijden kan een onderdeel zijn van het louteringsproces, opdat we deze wereld afsterven en het beeld van Christus meer en meer in ons oplicht. Er moet bij ons soms heel wat worden afgebroken en weggesnoeid. Wilde loten. Verkeerde loten, opdat de ranken dichtbij de Wijnstok blijven. Eigen vroomheid en eigen grootheid moeten eraan, opdat Christus en Zijn werk zullen schitteren en we steunen op Zijn gerechtigheid alleen.

De schare die Johannes voor de troon van God en het Lam ziet, is gekomen uit de grote verdrukking. Wie het Lam volgt, moet beseffen dat Jezus’ voetstappen in de diepte liggen. Het gaat door lijden tot heerlijkheid.

In deze korte reeks spits ik het onderwerp “lijden” toe op psychisch lijden. Deze vorm van lijden kan zwaarder zijn dan lichamelijk, ofwel fysiek lijden. Ook omdat er nog altijd een zeker taboe op rust. Er is nog te vaak sprake van schaamte. Vaak door onbegrip. Wanneer een diagnose is gesteld, kan dat voelen als gelabeld te zijn. “Er is een etiket op mij geplakt. Ik ben nu patiënt.”

In deze wereld moet je sterk zijn. Power tonen. Succesvol zijn. Mensen moeten tegen je opkijken en vooral niet op je neerkijken. Psychisch lijden wordt dan ook anders dan fysiek lijden gezien als zwakte. Uiteindelijk wil niemand als zwakkeling te boek staan. Angst voor een leven in de marge, is een reële angst voor veel mensen die te maken hebben met psychische stoornissen. Daardoor wordt hun lijden extra zwaar. Je kunt lichamelijk ziek zijn, maar ook psychisch uit balans zijn. Waarom rust op het één wel en op het ander niet een taboe, een stigma ...? Dat woorden er toe doen, blijkt zeker op dit terrein. Zo kan het woordje “stoornis” al snel geassocieerd

worden met “gestoord zijn”, terwijl ik denk aan een verstoring in het mentale evenwicht.

Harskamp, ds. J. Belder

De diepste plaatsen, waar nooit iemand komt.

Ik geniet zo van Uw schoonheid,
Uw vrede vult mijn ziel;
Uw Geest bevrijdt van alle angst
wanneer ik bij U kniel.
Mijn allerdiepst verlangen is slechts
op U gericht,
Nu zie ik heel mijn toekomst vol
vertrouwen
in Uw licht.

Voortdurend klim ik verder, hier is
geen plaats of tijd
waar eenzaamheid nog kan bestaan
in Uw aanwezigheid.
Hier vult U mijn geredde ziel,
Uw liefde is mijn deel,
en zonder enig voorbehoud geef ik
mijzelf geheel!

Ik geniet van Uw nabijheid, zie op
naar Uw gezicht
en zou het liefst hier blijven in de
warmte van Uw licht.
Maar ik heb een taak ontvangen
en ga opnieuw van start,
hopend dat men U zal zien in de
spiegel van mijn hart.

**Uit : “Uw liefde heel dichtbij”,
van Jill Briscoe**

Oogappel

Alleen ons leven dat we in zoveel beproeving en zorg doorgebracht hebben, is op zichzelf al genoeg om te laten zien dat Gods goedheid – ver boven al onze plannen, gedachten, verstand en ondervinding verheven – ons nooit verlaten heeft. Als we terugkijken, zien we dat, terwijl we het niet gezien of gemerkt hebben, God ons – als het ware – in Zijn schoot gedragen heeft. Zoals Mozes over het volk Israël in de woestijn zegt: “Hij onderwees hem, Hij bewaarde hem als Zijn oogappel en heeft hem op zijn schouders gedragen.”

Daarom moeten we ons deze woorden in herinnering brengen: “Ik gedenk aan de

vorige tijden, ik spreek van al Uw daden, ik overdenk de werken Uwer handen”, of ook deze: “Ik gedenk aan Uw vorige wonderen.” Deze en dergelijke woorden uit de Psalmen zijn heel toepasselijk als we aan ons leven terugdenken. We weten toch dat God bij ons was, ook toen we het niet konden zien of begrijpen en dat Hij zonder twijfel altijd bij ons zal zijn, zelfs al schijnt het dat Hij ver bij ons vandaan is.

Naar aanleiding van Psalm 17 : 8a :

“Bewaar mij als het zwart des oogappels.”

**Uit : “Al ging ik ook in een dal”,
Maarten Luther**

Ter opscherping

Weinig bewogen.

Helaas, hoe weinig worden wij bewogen onder de goedheid en genade van de Heere. Als de Heere ons een bepaalde gave lange tijd achter elkaar schenkt, wordt het voor ons heel gewoon. Wij zijn zo traag van begrip en ons hart is zo koud. Het is te vrezen dat wij meestentijds niet beseffen Wiens liefdevolle hand ons verzorgt. Is dit ook niet de oorzaak dat wij onze gezondheid pas gaan waarderen als ze van ons wordt afgenomen, en dat wij de waarde van een regelmatige nachtrust pas gaan inzien als we nachtenlang in bed hebben liggen woelen van de pijn? Wij zijn zulke ellendige schepselen dat wij, als we

worden getroffen door ziekte of slapeloosheid, in plaats van berouw te hebben over onze eerdere ondankbaarheid en haar ootmoedig voor God te belijden, klagen over de ondraaglijkheid van onze huidige omstandigheden en ons afvragen wat wij misdaan hebben. O, als u nog gezegend bent met een goede gezondheid en regelmatige nachtrust, vergeet niet dagelijks de Heere te danken voor deze voorrechten en smeeke Hem ernstig dat u deze weldaden zou mogen besteden tot eer van God.

A.W. Pink

Veiligheid (5)

Afgelopen maand kreeg ik een folder in handen. Er op stond: Babeltrucs, trap er niet in!

En natuurlijk moest ik toen aan u, als lezer, denken.

Want in deze folder werd nog een ander aspect belicht, wat ik niet naar voren gebracht had.

Sommige ouderen zeggen weleens: we leven in een rare wereld.

En dat begrijp ik wel, zeker toen ik de folder las.

Want de politie waarschuwt voor oplichters die zich voordoen als (wijk) agent.

Dus niets vermoedend doet u de deur open en u groet de agent. Of men neemt via de telefoon contact met u op.

Want... criminelen halen gegevens van een (wijk) agent van bijvoorbeeld internet en bellen onder die naam naar potentiële slachtoffers.

Ze gebruiken verschillende verhalen.

Bijvoorbeeld dat er inbrekers in de buurt actief zijn en dat er een agent langs komt om hun waardevolle spullen of geld veilig te stellen.

Bijvoorbeeld in een kluis op het politiebureau.

Waar haalt men de brutaliteit vandaan!

En op de afgesproken dag wordt er bij u aangebeld. Diegene meldt dat hij namens de politie komt. Laat vlug een identiteitskaart zien en sommigen hebben zelf een politie uniform aan.

Ze komen de spullen en/of het geld ophalen.

Laat één ding duidelijk zijn: zoiets doet een agent nooit!

Vertrouw dus diegene niet, al heeft de persoon een uniform aan!

Wordt u telefonisch benaderd en vertrouwt

u het niet, hang op en bel zelf naar de politie. Telefoonnummer 0900-8844

U krijgt dan de juiste informatie en goed advies.

Bent u toch slachtoffer geworden? Ik meld het nog maar weer: doe altijd aangifte.

Het kan ons allemaal overkomen dat we slachtoffer worden van zo'n babeltruc.

Alleen na een melding kan de politie de daders opsporen.

U kunt op twee manieren aangifte doen:

- * maak een afspraak via telefoonnummer 0900 - 8844
- * doe aangifte via internet. Ga hiervoor naar www.politie.nl/aangifte.

Maar natuurlijk hoop ik dat niemand van ons een aangifte hoeft te doen.

Dat we gespaard blijven voor deze situatie. Ook hierom mogen we bidden, of de Heere ons dagelijks wil leiden, wijsheid geven en bewaren.

**Met een vriendelijke groet,
Marianne**

Het gebed

De akker lag te branden in de zonne
zij dorde door de hete zoele wind;
de boer verlangde naar de malse
regen zijn velden leken een
verschrompeld lint.

En 's avonds heeft hij stil de knie
gebogen
tot Hem, van Wien het alles komen
moet.

Met heel zijn onmacht en
onwaardigheid voor ogen
beleed hij: Heere, wat Gij doet is goed.

De lucht stond strak, er was niet veel
te hopen
zijn buurman kwam nog even bij
hem aan.

En sprak: Een goede oogst is al
verlopen
en blijf je nog op Gods ontferming
staan?

Toen sprak de boer: Wij hebben 't al
verzondigd,
maar God vergeet een arme bidder
niet.
Die in geloof op Hem zijn hoop mag
bouwen
weet dat Hij stromen op het droge
giet.

En 's avonds werd de lucht haast
zwart van wolken,
de regen ruiste neder ongestoord;
dat deed de boer opnieuw zijn
handen vouwen:
Ik weet, Vader, dat Gij altijd hoort.

**Gedichten langs 's levens
slingerpaden, uit : om Sions wil, 1995**

God is een persoonlijk God

De God van de Bijbel is een God Die met de mensen in een persoonlijke verhouding treedt. Hij, de Schepper, wil de omgang met Zijn schepselen en Hij zoekt die ook. Daarom gaat Hij ieder mens afzonderlijk na en roept hem ook persoonlijk.

De Heilige Schrift betuigt dat in talrijke teksten, dat God de mensen heel individueel aanspreekt en roept. Mozes, bij de berg Sinaï (Ex. 3: 4); Samuël in het huis van Eli (1 Sam. 3 : 4-10), Zacheüs, in de vijgenboom te Jericho (Luk. 19 : 5), Paulus, voor Damaskus (Hand. 9 : 4). Zij allen worden bij hun naam door God aangesproken en persoonlijk tot het navolgen geroepen. De Almachtige gaat een individuele relatie aan met de geroepene. Deze persoonlijke relatie met Zijn schepselen zoekt God te allen tijde. Ook nu, en tot het einde der tijden, ziet Hij uit naar persoonlijke verbinding met mensen. Daartoe heeft Hij Zich ook in Zijn Zoon opgeofferd, opdat daardoor de weg voor deze verbinding mogelijk is. Nergens wordt dat duidelijker dan in de doop, waar de roep tot de individuele mens door de Heere heel persoonlijk met name gebeurt. In dit sacrament wordt de mensen zeer persoonlijk de verbinding tot de heilgebeurtenis op Golgotha aangeboden. Iedere dopeling zal dat woord van Jesaja horen en voor zich aannemen, waar God zegt : "Vrees niet, want Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen, gij zijt Mijne" (Jesaja 43 : 1).

Deze persoonlijke relatie met God noemt de Bijbel de wedergeboorte. Alleen wie van nieuws geboren is, juist door de Heilige Geest, die wordt van een schepsel

Gods een kind Gods. Die geestelijke wedergeboorte is het belangrijkste wat er voor een mens is. Geen financieel vermogen, geen adelstand, geen schoonheid, geen menselijke relatie is zo belangrijk voor de mens als zijn wedergeboorte, die een onverbreekelijke verhouding met God vastlegt. Zonder geestelijke wedergeboorte is er geen persoonlijke relatie met God, en daarmee ook geen eeuwig leven.

Uit : Wie is God? Een bijbels antwoord. Olaf Latzel.

Dominee Olaf Latzel is predikant van de Martinikerk in Bremen, Duitsland. Jarenlang liep er een rechtszaak tegen hem vanwege zijn Bijbelse opvattingen over o.a. homoseksualiteit. Onlangs is een schikking getroffen waarmee deze rechtszaak (voorlopig) is afgesloten. Laten we ds. Latzel en zijn gemeente in onze gebeden gedenken.

Dagelijks bestuur van de stichting:

Ds. C. Bos, voorzitter,
PKN (hervormd) Benschop
Ds. J.A.H. Jongkind,
PKN (hervormd) Langerak
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,
PKN (hervormd) Dirksland
Ds. A. Snoek, secretaris,
PKN (hervormd), Kesteren
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,
Christ. Geref., H.I. Ambacht

Eindredacteur:

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,
Tel. 078 2000 512
Tevens adres voor kopij.
e-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

Medewerkers:

Ds. J. Belder, PKN (hervormd) Harskamp
Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,
Goedereede
Dr. A.A. Teeuw, PKN (hervormd),
Ridderkerk

Abonnementen:

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar).

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten info@krachtnaarkruis.net;

opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan:

abonnee@krachtnaarkruis.net of ledenadministratie Kracht naar Kruis,
Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in www.krachtnaarktuis.nl